

mærksom paa, at der var flere Klagepunkter end det her foreliggende. Ja, ganske rigtig; men de ere gaaede i Basten alle sammen, og det høier ikke Betydningen af, hvad der er blevet tilbage, at alt det Øvrige, som sagt, er fuldstændig gaaet i Basten, er retningsløst fortabt. Dernæst maa jeg bemærke, at jeg kan ikke benægte Rigtigheden af den Paastand fra Formandens Side, at, dersom Søren Pedersen var kommen til ham og havde sagt: Jeg er angrebet; mit Parti er angrebet; jeg vil udtale mig derimod, eller havde yttret Ønske om at gjøre en Berigtigelse, vilde han have faaet Ordet. Det paastaar Formanden, vilde han have fundet Sted, saaledes som i 1876, hvis han havde haft Grund til at tro, at Søren Pedersen ikke var tilfreds, og jeg siger, at, efter hvad der foreligger, kan denne Paastand ikke kasteres. Dernæst maa det hævdes, at Formanden har stillet begge Kandidater fuldstændig lige; der er ikke Spor af Partifjendskab til opdage i hans Fremgangsmaade. Den Gang den anden Del af Forespørgselen kom frem navnløs, reiser Formanden sig og siger: Til hvem af Kandidaterne er Forespørgselen rettet? Der er ingen Tvivl om, at, hvis Forespørgerne havde svaret, at det var til Søren Pedersen, vilde denne have faaet Ordet, lige som nu, da han nævndes den valgte Kandidat, deinde fik Ordet. Det er Et, og den Gang man er færdig med denne korte Episode, som det tilmed viser sig, at kun nogle enkelte af de 20 Medlemmer, der stode paa Tribunen, vidste Bested med, — jeg beskrev igaar, hvorledes det Hele synes væsentligst at have haft Interesse som Bladreferat, og jeg skal derfor ikke komme tilbage til det — hvad gjorde saa Formanden? Han sagde: Er der endnu Nogen, som vil rette Forespørgseler til nogen af Kandidaterne? Mellemrum. Atter det samme Spørgsmaal fra Formandens Side; igjen et Mellemrum og saa atter Spørgsmaalet, hvorefter Valghandlingen sluttes. Jeg siger altsaa, at hele denne Fremgangsmaade fra Formandens Side bærer ikke Spor af Partifjendskab, og hans Opfattelse af Valglovens § 35 kan jeg efter den uklare Affattelse, denne Paragraf har, naar den ikke sammenholdes med sin Historie og Sagens Natur, ikke falde utilbørlig, thi det er et for stærkt Udtryk; men jeg kalder den uberettiget. Det er denne Opfattelse, som den positive Feil, der er begaaet, skyldes, og jeg siger, at lige over for denne positive Feil er det for min Opfattelse tilstrækkeligt at falde den uberettiget. Det ærede Medlem for Bogen mente vel, at det betød Intet, om den skyldtes en chikanøs, partist Fremgangsmaade, lige lagt an paa at skade den faldne Kandidat, eller om det Hele var fremgaaet af en særlig Opfattelse af vedkommende Paragraf i Valgløven, saa at Vedkommende altsaa havde handlet i god Tro. Jeg siger imidlertid, at de

to Standpunkter er der overordentlig stor Forskel imellem, og derfor staar jeg paa, at Alt vidner om, at Manden har haat denne Opfattelse i god Tro og hævdede den med Upartifjendskab og uden Chikane, og dette er tilstrækkeligt for mig til at vedtage Forslaget under Nr. 1. Dermed er vor Mening hævdede lige over for det foreliggende Tilfælde skarpt og tydeligt nok, og med formøden Virkning for Fremtiden, saa at man agter ogsaa paa vor Opfattelse af Valglovens § 35. — Nu kommer jeg til Spørgsmaalet om den valgte Kandidat, som jeg, da det er fremdraget meget stærkt her, ønsker at sige et Par Ord om. Jeg maa da med Hensyn til hans Stilling sige, at der ikke paa Valgdagen er givet ham nogen Forret, fremfor hans Modkandidat. Han har endvidere paa Valgdagen ikke i sit Forhold eller i, hvad han har svaret, gjort sig skyldig i Noget som helst, der lige over for Sagens Natur kunde bebrejdes ham i mindste Maade. Der foreligger Opfiskriften i Nationaltidenden, og jeg siger, at uagtet disse stærke Udtryk om Trusel og despotiske Lendensfer — Udtryk, som efter Forhørene ikke synes at være brugte. — er han fra sit Partistandpunkt berettiget til at bruge disse Udtalelser i det paa gjældende Tilfælde, og selv om han ikke har haft en Slags Anledning til at bruge dem, siger jeg, at, selv om de vare ti Gange for haarde, kan hans politiske Berettigelse til at bruge dem ikke betvivles, saalange man hævder Agitationens Net, indtil Afgjørelsen foreligger. Naar det er sagt, at disse Udtalelser indeholde stærke Angreb paa Søren Pedersen, saa foreligger der intet Ord derom. Det foreligger ikke med et Ord ophøst, at der var Angreb paa Søren Pedersen i de Udtalelser, der fremspørgtes, og der er i Forhørene Intet, som tyder paa, at den faldne Kandidat er bleven nævnet med et æneste Ord. Bemærk: Læs Nationaltidenden. Vil det ærede Medlem oplyse mig om, hvor det staar i Nationaltidenden. Der er Tale om Ytringer af det ærede Medlem for Leire (Holstein-Ledreborg) og hans Parti; men det er ikke personlige Angreb eller Angreb paa den enkelte Mand i Særdeleshed. Dernæst er der sagt, at vi holde os til Nationaltidenden; thi det er der den valgte Kandidats egne Udtalelser. Jeg staar her for at hævde den faktiske Sandhed, og det er, at det er ikke hans egne Udtalelser. Klasselotterikollektor N. Sørensen har erklæret, at det er hans Udtalelser; men naar den valgte Kandidat er i Tjeneste saa kan man ikke give ham det moralske Ansvar for „Nationaltidendens“ Redaktion. I andre Tilfælde kunde man vel paalægge ham det; men naar en anden Mand melder sig som Tæder til Referater, saa kan man ikke sige, det er hans egne Udtalelser i dette Tilfælde. I den Forstand er en Redaktør ikke identisk med Udtalelser i sit Blad. Nu kommer jeg til Klagen. For mig har det, naar jeg